

De intocht

*Preek n.a.v. Lucas 19:29-44
voor de Sinterklaastijd*

Heb jij gisteravond ook je schoen gezet? Ja, Sinterklaas is namelijk weer in het land! Vorige week zaterdag is hij in Maastricht aan land gekomen. Misschien heb je dat wel gezien op televisie. Wat een feestijn is dat elk jaar weer: blijde kinderen, vrolijke Pieten en een steeds vriendelijk wuivende Sint. Die feestelijke gebeurtenis noemen ze officieel de 'intocht van Sinterklaas'.

Maar stel je nu eens voor, dat Sinterklaas tijdens zijn intocht heel erg verdrietig is. Dat zou een rare toestand zijn: iedereen is vrolijk, kinderen zingen uitbundig, maar bij de Sint biggelen de tranen over de wangen. Hij laat zijn schimmel stilstaan en slaat snikkend de handen voor z'n gezicht... Geschrokken vraagt de burgemeester wat er aan de hand is. "Ik ben zo verdrietig," antwoordt Sinterklaas, "zie je al die zingende kinderen? De meeste geloven niet eens in mij! Ze lopen alleen maar achter mij aan, omdat ze snoep en cadeautjes krijgen..." Ja, dan zou iedereen wel even staan te kijken, hè? Het zou een hele vreemde situatie zijn.

Toch is er tijdens een intocht eens zoiets gebeurd met een Goed Heiligman. En dan bedoel ik niet één of andere Sinterklaas, maar de enige echte Goed Heiligman: de Here Jezus! Hoe dat ging en waarom Hij tijdens een feestelijke intocht begon te huilen, kun je lezen in de bijbel. Lucas 19:29-44

En het geschiedde, toen Hij dicht bij Betfage en Betanie kwam, bij de berg, genaamd Olijfberg, dat Hij twee van zijn discipelen uitzond, en zeide: Gaat naar het dorp hiertegenover en als gij het binnenkomt, zult gij daar een veulen vastgebonden vinden, waarop nog nooit iemand gezeten heeft; maakt het los en brengt het hier. En indien iemand u vraagt: Waarom maakt gij het los? zegt dan: De Here heeft het nodig. En zij, die uitgezonden waren, gingen heen en vonden het, zoals Hij hun gezegd had. Toen zij het veulen losmaakten, zeiden de eigenaars tot hen: Waarom maakt gij het veulen los? En zij zeiden: De Here heeft het nodig. En zij brachten het tot Jezus, en wierpen hun klederen over het veulen en hielpen Jezus er op. En terwijl Hij voorttrok, spreidden zij hun klederen op de weg.

Toen Hij reeds dichterbij kwam, aan de glooiing van de Olijfberg, begon de gehele menigte der discipelen vol blijdschap God te prijzen, met luider stem, om al de krachten, die zij gezien hadden, en zij zeiden: Gezegend Hij, die komt, de Koning, in de naam des Heren; in de hemel vrede en ere in de hoogste hemelen. En enige der Farizeeën uit de schare zeiden tot Hem: Meester, bestraf uw discipelen. En Hij antwoordde en zeide: Ik zeg u, indien dezen zwegen, zouden de stenen roepen.

En toen Hij nog dichterbij gekomen was en de stad zag, weende Hij over haar, en zeide: Och, of gij ook op deze dag verstond wat tot uw vrede dient; maar thans is het verborgen voor uw ogen. Want er zullen dagen over u komen, waarin uw vijanden een bolwerk tegen u zullen opwerpen en u omsingelen en u van alle zijden in het nauw brengen, en zij zullen u en uw kinderen in u vertreden en zij zullen in u geen steen op de andere laten, omdat gij de tijd niet hebt opgemerkt, dat God naar u omzag.

Het verhaal over de intocht van Jezus in Jeruzalem speelde zich af in de tijd van het Paasfeest. Dan was het altijd enorm druk op de wegen naar de tempelstad. Massa's mensen waren op de been om in Jeruzalem feest te gaan vieren. En tussen al die mensen in verschijnt daar plotseling de Here Jezus met zijn discipelen. Hij rijdt op een jonge ezelsveulen, waarop nog nooit iemand had gereden. Zulke dieren werden vaak apart gehouden voor bijzondere gelegenheden of speciale mensen. Bijvoorbeeld voor een koning; die kreeg dan als het ware de eer om als eerste op het dier te rijden. Zo wilde de Here Jezus rijdend de stad binnengaan: als een koning. En dat werd opgemerkt door de mensen onderweg. Ze kenden die beroemde rabbi wel: Hij kon zo mooi over God vertellen en Hij zette ze vaak aan het denken met die vreemde, maar ook prachtige gelijkenissen. Ze hadden zich vaak afgevraagd wie Hij eigenlijk was: zou Hij misschien Elia zijn, die teruggekomen was uit de hemel? Of een andere profeet? Of misschien wel de Messias?

Maar nu leek het duidelijk: Jezus rijdt op een ezelsveulen naar de Tempelstad! Daarbij moesten ze direct denken aan wat de profeet Zacharia heel lang geleden had beloofd: **Jubel luide, gij dochter van Sion; juich, gij dochter van Jeruzalem! Zie, uw koning komt tot u, hij is rechtvaardig en zegevierend, nederig, en rijdende op een ezelsveulen, op een ezelsveuling, een ezelsveuljong.** (Zach.9:9)

Daar rijdt dus de Koning van Israël. Hij ziet er inderdaad nederig uit: Hij rijdt op een eenvoudig ezeltje in plaats van op een stoer paard. Maar ze hebben het wel door! Hij is het! Dus doen ze wat de profeet Zacharia zegt: jubelen en juichen. Ze maken een loper van kleren op de weg, anderen rukten palmtakken van de bomen en legden die voor Hem neer (Math.21:8, Joh. 12:13). Ondertussen zingen steeds meer mensen mee: *"Eer voor de Zoon van David! Gezegend is Hij, die komt in de naam van God! Prijs Hem tot in de hoogste hemelen! God heeft ons een Koning gegeven die vrede brengt!"* Wat een feestgedruis...

Maar hebben de feestgangers wel in de gaten wat er gaat gebeuren? Begrijpen ze wel écht Wie de Here Jezus is? Wélke vrede komt deze Koning brengen? Zij denken dat Hij de vijanden gaat verjagen en dan in het paleis in Jeruzalem op de troon gaat zitten. Maar dat is helemaal niet de vrede die Jezus bedoelt! En de grootste vijand is niet de Romeinse keizer die de baas is in het land Israël!

Het gaat God om iets heel anders: om vrede tussen Hem en ons! En de grootste vijand is dan de zonde, die zo'n gat heeft geslagen tussen God en mensen (Jes.59:2).

De Here Jezus is mens geworden om die vijand te verslaan. En dat kon alleen maar door voor ons te sterven. Maar dat begrepen de feestvierders blijkbaar niet en de Farizeeën al helemaal niet. Die hadden liever dat die zingende mensen hun mond hielden.

Over een paar dagen zou het paasfeest worden. Bij de Joden heet dit feest Pascha, dat woord betekent 'voorbijgang'. Daarmee dachten ze terug aan de bevrijding uit de slaventijd in Egypte. Op de laatste avond in Egypte moesten alle Israëlieten een lam slachten en het bloed aan de deurposten smeren van hun huis. De engel van God, die alle eerstgeborenen ging doden in Egypte, kon dan zien waar de kinderen van God woonden. Dan ging hij dat huis voorbij en waren de mensen dus gered.

Eigenlijk is dat een soort afbeelding van wat de Here Jezus zou gaan doen: Hij moest net als dat onschuldige lammetje sterven om door zijn bloed mensen te kunnen redden. Kijk, daar dachten de zingende mensen niet aan! Maar de Here Jezus wel! En Hij wordt ineens zo verdrietig, omdat de mensen blijkbaar helemaal niet weten wie Hij is en wat er straks met Hem gaat gebeuren.

Dat hadden ze wel kunnen weten, want de profeet Jesaja had over de komende Koning gezegd: *...om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden. Wij allen dwaalden als schapen, wij wendden ons ieder naar zijn eigen weg, maar de Here heeft ons aller ongerechtigheid op hem doen neerkomen. Hij werd mishandeld, maar hij liet zich verdrukken en deed zijn mond niet open; als een lam dat ter slachting geleid wordt, en als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed hij zijn mond niet open. (Jes. 53:5-7)*

Wat vreselijk jammer dat niemand dat Hem echt herkende. Ze wilden een Koning op een troon in een paleis, maar beseften niet dat deze Koning als een lammetje afgemaakt zal worden, ook voor hun zonden. Dat wilden ze eigenlijk niet eens. Want later – toen bleek dat Jezus helemaal niet op de troon ging zitten en de Romeinen ging verjagen – keerden ze zich tegen Hem. Toen riepen ze geen "Hosanna!" meer, maar "Kruisig Hem! Kruisig Hem!"

Snap je nu, dat de Here Jezus opeens in huilen uitbarstte? Wat is Hij verdrietig en teleurgesteld: "Jeruzalem, Gods eeuwige vrede ligt binnen bereik, maar je ziet het niet. Je hebt niet door dat God zoveel voor je over heeft; dat Hij in liefde naar jullie omziet. Hij wil echte vrede brengen, maar je wilt die niet, omdat je de Here Jezus niet als Koning van je *hart* aanvaardt!"

Dát was het probleem namelijk: al die mensen volgden Jezus, omdat Hij zo mooi kon vertellen en vooral omdat Hij wonderen deed (*Luc.19:37*). Maar wie liep achter Hem aan, omdat Jezus de *Koning van zijn hart* was geworden? Wie geloofde echt in Hem? Dat ongeloof maakte Hem verdrietig, want alleen geloof in de Here Jezus kan je redden! (*o.a. Joh.3:16, 8:24, Hand.10:43*)

Als je niet gelooft, laat je een geweldige kans liggen. Dan maak je de Here Jezus weer net zo verdrietig als toen bij de intocht in Jeruzalem. Want al die vreselijke dingen die Hij moest meemaken in Jeruzalem, heeft Hij ook voor jou ondergaan. Hij wil zo graag, dat jij ook bij de Here God in de hemel mag komen wonen.

Dáárom liet Hij zich slaan en uitschelden. Dáárom wilde Hij die doornenkroon op zijn hoofd wel dragen, al deed het nog zo'n pijn. Dáárom liet Hij die spijkers door zijn handen en voeten slaan...

Omdat Hij niet wilde dat je voor eeuwig verloren zou gaan, want dat is nog veel erger dan de pijn die Hij moest doorstaan. Leven zonder God is leven zonder rust en vrede, zonder geluk en liefde, voor altijd... Dan ben je eigenlijk levend dood. Dat gunt Hij je niet, omdat Hij zoveel van ons houdt.

Als je die liefde begrijpt, dan neem je Gods cadeau met beide handen aan. Dat doe je door in de Here Jezus te geloven. Dan zeg je eigenlijk: "Here Jezus, dank u wel voor uw ontzaglijk grote liefde voor mij! Ik houd ook van u, omdat u hebt laten zien wat u voor mij over hebt gehad. Ik ben u dankbaar en wil graag heel veel van U leren en heel dicht bij U leven. Vanaf nu bent U de baas in mijn leven, U bent mijn Koning!" Als je dat echt meent, maak je de Here zó blij! Dan wordt er door de engelen een groot feest in de hemel georganiseerd. *(Luc.15:7,10)*

De Here Jezus wil ook graag in jouw hart intocht houden. Hoe zal die intocht eruit zien? Wordt dat een groot feest, omdat je gelooft en begrijpt Wie Hij is? Of begrijp je nog niet wat echte vrede is en hoe je die kunt krijgen? Heb je nog niet in de gaten dat God naar je omziet? Dan moet de Here Jezus bij de poort van je hart stilstaan en huilen, omdat Hij weet welke ellende je te wachten staat als je niet in Hem gelooft. Ja, dat klinkt hard, hè? Maar het is wel de waarheid. Want wat de Here Jezus over Jeruzalem zegt, is ook echt gebeurd. Ongeveer veertig jaar nadat de Here deze woorden uitsprak, kwamen de Romeinen om een opstand onder de Joden neer te slaan. Ze hebben de stad lange tijd belegerd en in het jaar 70 uiteindelijk ingenomen. De stad en de tempel zijn daarbij volledig verwoest en in brand gestoken. Meer dan een half miljoen Joden werden daarbij gedood.

Het is gewoon de harde werkelijkheid: als je niet in Jezus gelooft als je Verlosser, dan loopt het slecht met je af!

Maar het is nog niet te laat, voor jou niet én voor Jeruzalem niet! Laat Hem binnen als Koning in je hart, dat is genoeg. Benut de kansen die God je geeft. Straks komt de Here Jezus weer terug uit de hemel en houdt Hij opnieuw een intocht in Jeruzalem. Hoe zal Hij worden ontvangen? De Here Jezus heeft zich dat al eens afgevraagd: **"...als de Zoon des mensen komt, zal Hij dan het geloof vinden op aarde?"** *(Luc.18:8)*

Ik hoop en bid dat de Here straks niet weer hoeft te huilen, maar dat Hij blij als Koning van de echte Vrede kan binnenrijden in Jeruzalem, temidden van feestende mensen die in Hem geloven. En ik hoop en bid, dat jij de Here Jezus ook binnen wilt laten in je hart. Dan wil Hij daar graag ook een soort Jeruzalem van maken: jouw hart wordt dan als het ware een stad van vrede! Wat geeft dat een blijdschap bij de engelen en bij God! Daar kan geen Sinterklaasintocht tegenop...

Amen

25 november 2001